

CREDIT FONCIER DE L'INDOCHINE

(DÔNG-PHÁP-DỊA-ỐC-NGÂN-HÀNG)

Cho vay

Cầm nhà đất
Cầm đồn điền
Lâm nhâ

Tậu nhà tậu đồn điền

Giá góp từng tháng dài gốc nát 15%, như góp bù giá tăng năm, từ MỘT đến NĂM năm

Lãi rất nhẹ — Cách già dễ dàng.

Hàn-Hội có nhận về các kiểu nhà giá tính rất hạ

XIN HỎI THỂ LỆ TẠI:

HANOI — Hội Sở Bản Hội 89 phố Francis Garnier
TOURANE — Maître PHAN-CAO-DOAN,
Lục-Sự kiêm Quản-Lý Ván Khé tại Tòa Án

dương. Có nhiều người khai rằng anh có châm trong V. N. T. N. C. M. B. C. H. mà chính anh cũng đã nhận như thế.

Tôi xin phép ngài từ ngày 25 Mai và từ chiều hôm ấy tôi không ở Haiphong, không biết gì về việc ám sát cũ.

Về việc ám sát Thị Uyên và Thị Nhú không can thiệp đến tôi đồng.

Người ta rủ tôi và tôi có vào V. N. Q. D. D. (?) nhưng sau tôi thấy bắt bồ mẹ tôi nên tôi có ra khai với quan Cống Sứ Hải dương rằng ai là tên lõi người áy chém. Vẫn lại trong tay chúng tôi không có gì cả thì làm sao được? Vậy hội đồng nên nhận nhượng cho tôi cũng như nước Pháp đã đối với Adel Krim vậy.

Quan Chú-Tịch Lai gọi lại M. Trần v Môn, đội khố đỏ ở Hanoi mà hỏi.

Hôm qua anh khai rằng cái súng lục và đạn bắt được ở nhà là của một viên đội Tây ở Hanoi tên là Maurice Casson vào đường bệnh tại nhà thuộc trại lính Thủ Đức địa thứ 9, giao cho anh để lau chùi, và khi ở Hanoi đi, lại quên không dòi.

Vàng, quả thực như thế, còn nói là tôi có châm ở đầu V. N. Q. D. D. thi sai.

Vậy hội đồng sẽ xét cho anh. Hồi xong M. Trần vẫn Môn là hết lượt các người bị cáo.

Lúc ấy nhambi hỏi 11 giờ 30 phút

Quan chánh hội Long Bridge liền dẹp bắn tóm lược lịch sử, cách hành động và các tội của hầy người vẫn còn trên là: Ng thái Học, Ng khắc Nhú, Dương học Định, Ng tướng Loan, Ng v Viện (Hanoi) Ng v Viêu (Bắc ninh) và Ng như Y tức Ba Y

Rồi ngài tuyên ngôn rằng Hội đồng giải tán và đến chiều hời 3 ruồi sẽ lại họp.

(Lược trích báo Đông pháp)

LỜI BIỆN HỘ CỦA TRANG-SƯ

Sau cả buổi chiều ngày 3 Juillet là thi giờ các trạng sư biện hộ cho các bị cáo nhân. Đến 3 giờ trưa, Hội đồng khai hội, quan chánh Hội đồng hỏi M. Hào Vọng có muốn nhờ trạng sư Mansohn cãi cho không. M. Vọng già nhất rằng có, rồi quan chánh hội đồng bảo trạng sư Mansohn bắt đầu cãi.

Trạng sư Mansohn cãi cho M. Hào Vọng và Đoàn mạnh Ché. Đại ý nói rằng: Những kẻ thiêu

nhau hội họp để mưu dã sự độc lập của nước Việt-Nam. Nhưng theo như chương trình hành động thì còn là & trong thời kỳ phả hơi; và chẳng hội này dự định rằng nếu tìm hết cách yêu cầu mà không được tự lập thì bắt đầu dã mới phải dùng chính sách bạo động. Vậy là & trong thời kỳ này ta có thể nói trước rằng cái hội ấy chưa có.

Nhưng kè này mà nuôi được những cái tư tưởng ấy cũng là chịu cái ảnh hưởng của học thuyết của các nhà Đại Cách mạng nước Pháp như Voltaire, Montesquieu, Rousseau, Mme Roland.

Nhưng điều rằng họ không có kinh nghiệm là người như nhược-

Hội đồng lại nên xét cho rằng Hào Điện là một kẻ làm việc công đã lâu năm. Bắt đầu làm Lý trưởng rồi sau làm Chánh lý, thành Hội viên, và gần đây đã sang chức Niên dân đại biểu, trước sau vẫn một lòng trung thành với nhà nước. Trong lòng ông ta làm được nhiều việc công ích. Như mở nhà trường, Ấu-trí viên, mở nhà bệnh sinh. Trong thời

Au-chien cũng rất có công với nhà nước Đại-Pháp. Ông ta lại được giấy khen của quan Thượng thư Phạm Văn Thủ, thê thiết rằng Hào

Điện xưa nay vẫn là người trung thành với hai chính phủ Pháp-Nam, và Hội đồng cũng nên nghĩ tình

già nua tuối tác mà tha thứ cho.

Nó đến Phạm Hữu Chí thì trạng sư nói rằng: Chí tuy có lỗi thời, nhưng đã thu nhận thì cũng có thể tha thứ được một đôi phần (Une faute avouée est à moitié pardonnée). Vâ Chí thi có thể lực gì, chẳng qua trung ngay ngô như thế thì làm gì được. Vậy về phần Đại xin Hội-

đồng lượng xem mà tha thứ cho.

Ông Rousseau đã nói rằng: Cái

chính sách thuộc địa của nước Đại-Pháp bao giờ cũng lấy sự văn minh làm nền gốc. Thủ rằng mất một đất

thuộc địa còn hơn là mất tự do.

Vậy Hội đồng cũng nên mở

lượng khoan dung mà xét xử việc

này. Danh dự nước Đại-Pháp &

đó vậy.

Trạng sư Pascalis cãi cho Định

xuân Tụng, Lê thành Vy, Trần Bich

và Hoàng thúc Gi. Về phần Định

xuân Tụng tức Paul Tung trạng

sư biện rằng:

Anh này là giọng giỏi một nhà

má ông cha rất trung thành với nhà

nước bao bộ, chính mình tôi đây

cũng biết Paul Tung từ 6, 7 năm

nay, anh ta là một kẻ bay chì trích

những việc bá lạm, nhất là trong

việc Định quang Chiêu xú năm nay

& Tòa án Đại hình. Trong vụ Bé thám,

Paul Tung đã tỏ ra là người rất

mẫn cán. Vì vậy mà anh ta rất lâm

kết thù hận, hồi năm 1923 đã bị thù

nhân mưu dâm dọc. Năm 1927 có

bọn cát lén định giết anh ta, nhưng

sau anh ta lại bắn được một tên

trong bọn thích khách. Paul Tung

thực là một kẻ rất trung trực, lại

có vợ đại con thơ, trong tình cảnh

rất đáng thương.

Dến lượt trạng sư Bordaz:

Ông tuy con trai tuổi lâm, nhưng

còn rất có duyên, minh bạch dễ nghe

và rất cảm động.

Ông biện hộ cho Vũ Đức Hiệu, Nguyễn Đức Phương, Đặng định

Điện, Đào Khắc Hưng, Hoàng Trác

và Trần Văn Chính.

Về phần M. Đặng định Điện tức

M. Hào Điện thì trạng sư biện rằng:

Ông này đã già cả, chắc là người

rất chín chắn. Ông ta vào đảng

nhưng vẫn khuyên bạn thiêu niên

không nên bạo động, bhang hái quả,

thực ông ta rất có công về giảm

hang hái của đảng viên.

Cũng vì

vậy mà hồi ông lên Hanoi các đảng

viên không cho ông & V. N. Hôtel

và kinh nghiệm là người như nhược-

Hội đồng lại nên xét cho rằng

Hào Điện là một kẻ làm việc

đã lâu năm. Bắt đầu làm Lý trưởng

rồi sau làm Chánh lý, thành Hội

viên, và gần đây đã sang chức

Niên dân đại biểu, trước sau vẫn

một lòng trung thành với nhà

nhân.

Trong thời gian

nhà

nhân

PILULES "RÉT"

Là một thứ thuốc trị các chứng sốt rét rất thần hiệu
Hiệu thuốc PHAM - DOAN - BIÈM ở TOURANE được độc quyền trữ và bán tại DONG - DƯƠNG

chỗ nghĩa là định rõ về chiến cu, của mỗi nước, đều ấy bị hỏi nghị phản đối). Công tước Beaufort nói rằng nước Đức tài binh đã có đến mười năm, may liệt cường phải lần lượt tài binh theo kế hoạch của Hoa-nghĩ Vết-tay định (đối với Đức). Đại biểu nước Pháp chủ trương giao tiếp han chế, nghĩa là han chế những khoản chi tiêu, và quản lý trang và dự toán. Nhưng cuối cùng, ý kiến Chinh-phủ Mỹ được đa số tán thành ! U. trước mặt ông thần đồ-la, liệt cường bắt nhiên phải cài đầu phản via ! Ông Gibson nói rằng chinh-phủ Mỹ không thể không bắt nhau lời để nghị của Litvinov, mà đối với việc thiết lập ủy hội kiêm sứ, (ý kiến công tước Đức) và cách giao tiếp han chế, cũng như lực phản đối, vì những chinh-trong ấy gây nên những điều khó khăn và cung (!) cho Mỹ. Vậy ông định sẽ dùng cách công-nhiệp (publicité) những khoản quan-phí. Nước này cũng lo giữ cái danh quoc tế của mình, nên ai cũng hết sức bước vào con đường tài binh. Cái lối tài binh chỉ cần cứ vào cái long - lo giữ gìn danh giá - của mỗi nước thật là mới mẻ và thâm diệu. Nhưng nếu các nước không cần gìn danh giá mà chỉ cần có binh nhiều súng lớn thì sao ? Quốc họ không công-nhiệp phát bô các khoản quan-phí thì sao ? Lại là mấy điều đáng hoài nghi nữa.

Về quân, bão dư án của Gibson có 2 điều : 1. Hàng tên náo cũng phải han chế. 2. Ủy hội sẽ định số tên của một hảng tên riêng. Bão dư án ấy tra hồn với ý nguyên của Anh và Pháp. Theo bài quát hiệp ước Anh-Pháp 1928 thì chỉ những hảng tên đương hạm 10.000 tấn trở lên, có súng đương binh kinh rộng hơn 6 pouces và những tên đánh 600 tấn mới phải han chế, còn các hảng tên khác nghĩa là các hảng tên Anh và Pháp cần đồng nhất thì các nước có quyền chế tạo máy cũng được. Lại còn mỗi tên của Anh thì cần tên đương hạm 10.000 và nhỏ hơn để tuân phong các đường thủy đạo; mà Mỹ thì cần những tuân đương hạm lớn. Thế là về hải quân, các liệt cường khó thể thỏa hiệp cũng như. Tuy vậy, họ vẫn muốn che đậy những mối tranh chấp, và quyết nghị rằng vẫn để hải quân để các chinh-phủ xét lại để nghị thứ 7 sẽ bao ? Rồi đây họ giàn hào mực một lún nữa mà kết quả mông mẫn thế nào tưởng ta tuy hảng có 12 tên tri như si nhưng tên cái thực tế bây giờ cũng thừa biết trước được. Kia, những khoản quan-phí nó chiếm một phần rất trọng yếu trong số dự định của các liệt cường không đủ cho ta dự trù các cái ván mèm của hòa bình hay sau ? Xin kể rõ lồng ngạch quan-phí ra dưới nay :

Mỹ	19.485.000.000	phiat long Pháp
Anh	4.415.000.000	-
Pháp	7.300.000.000	-
T	8.500.000.000	-
Nhật	6.200.000.000	-
Đức	4.415.000.000	-

Xem đó thí thấy tờ quốc ống Kellog chiếm đai nhất, trong thời kỳ hòa bình này, chưa có nước nào có những quan-phí cao như thế, hiện giờ Mỹ đương trả định đóng 15 chiếc thiết giáp hạm đương hạm mỗi chiếc 10.000 tấn để làm tên cho quan-hàng không, thi cách một tháng này ở Calypso-ay, có một cuộc diễn tập riêu minh rất ghê gớm, và hảng súng đại bác và lôi hạm ra nhằm gác giặc mà bảo, đợi bay mày sẽ ứng dụng vào... thực dịch chò lion dieu. Ta cũng nên biết nhân ông Lanh ta đồng lão động Anh là Mac Donald có định sang tiếp kiến ông Hoover về việc tài binh, viên lồng thống Mỹ đã với tuyên bố rằng quyền tự do hàng hải và việc tài binh là hai vấn đề biệt lập tuyệt nhiên không có quan hệ gì với nhau. Nay Pháp mới chỉ là hảng chiếc tuân đương hạm Poch, nặng 10.000 tấn. Mỹ thế, Pháp thế, Anh, Đức, T có a dais gí mà không khuech trường thê lực quan-dai chinh co của quan-phí. Thế là cuộc cạnh tranh về hì hả diễn ra một cách dữ dội bên chiến biển nữa.

Nhưng hòa bình không bao giờ thực hiện ra trên thế giới này được bao giờ ? Sao không ? Nhưng phải say cầu ra cái nguyên nhân cần hồn của cái hòa bình tranh thủ mới giải quyết được ; Đế-quốc

Ngu... 100

VIỆC THẾ GIỚI

A-DÔNG
TRUNG HÓA

Bí-ết-nghĩ Thanh-nghĩ

Đường kinh không ngắn. Trưởng nói : Giết đến Bắc binh, mà Hà-thành Đức và

Hàng-thức-Hay cũng đã dời bộ son lèn hòn nhén lai có Thái-nghĩen bộ nghị. Thương-Chán đém ngày 23 tháng 6 để bộ Bắc-binh trở về Thái-nghĩen. Phùng ngọc-Tường cũng bị bắt đi Vận-hành Thái-nghĩen (Phùng đón Thái-nghĩen lần thứ nhất là vào ngày 23). Lúc ấy, chủ tịch Trung-việt là Tú-việt-Xuong, chủ tịch Sát-cấp-sai là Dương-đi-Nguyên, cùng tinh-uy viên Thái-nghĩen là Dương triều Thái và những yêu-nhân tỉnh Tào, đều nhất là dự hội. Theo danh mục thi hội nghị đã thảo luận vấn đề xuất dương, mà thực tế thì để giải quyết cục diện Tây bắc và mưu việt đối phó họ Tường. Hội nghị ấy là có đỗ đối với việc Tường giới Thach-lèn Bắc-binh (Tường là Bắc-binh cốt gác Trường học Luong). Khi Tường chưa đến Bắc-binh thì cái không khi Kim-thuyet tài ba khắp nơi, mà Tường cũng chỉ định đến Tứ-châu là dừng. Nhưng sốt đầu lại bộ binh không duyết mà thẳng đến Bắc-binh mà cái mục đích tuyên xưng thi chí tại lầu Diêm và đưa Phùng. Nhưng lầu Diêm và đưa Phùng không phải là việc gấp của Tường, mà đối với việc ấy cũng không cần chí dùng cách nguy hiểm. Việc di Bắc-binh của Tường cón có cái mục tiêu gì trong điều khác. Tường đã có cái động tác trong yếu như thế, lại phương diện Phùng và Diêm đều không thể không có cách dự bị tương đương, đó chính là cái nhẫn do của cuộc Thái-nghĩen bộ nghị vậy.

(Luoc báo)

Phùng đòi tiễn

(Tin ngày 3 tháng 7)

Sau khi Diêm tướng gặp nhau ở Bắc-binh, Phùng ngoc-Tường tuy vẫn nói sẽ xuất dương, nhưng đồng thời lại yêu cầu cấp tiền cho đỡ chiên-bảo mới đi. Trước kia có lầu đền rằng Hông-khúc Huy đã đem tiền đến Thái-nghĩen, đều không đúng sự thực. Hai bên đều không có thành ý, thay-eue còn rắc rối.

(Quan báo)

Tường và Truong

(Tin ngày 4 tháng 7)

Tướng đương đợi Trường học Luong ở Bắc-binh, Trường-giá có bộ ha và bắn bộ về binh tới Bắc-binh.

(Arip)

Diêm nắm binh viện

(Tin ngày 4 tháng 7)

Diêm nói rằng có binh phải vào nắm binh viện của người Đức & Bắc-binh, cụ tuyết không tiếp khách. Ngosi giải đối việc ấy rất là chủ ý.

(Quan báo)

TAM KỲ THU QUÁN

BÁN {
Tiểu thuyết, sách học
Nhật báo
Giấy bút....

Các nhà trước thuật muôn guỗi sách bẩn, xin viết thơ thương lượng với :

M. Dinh-van-Tuong
propriétaire de la librairie Tam-ky
Avenue Maréchal Foch
VINGH

M. Ilége dù các
kiều năm 1929

NHE
BEN

DEP

DUC-XUONG

Lai
cô bẩn
thực dụng và
đi trang phục là
Cravat, Neuds,
Col, Bouliers, Cé-
pe-Imperial

Ilan hodon già rất hq,
xin quý khách chiêu
cố cho.

BAC' NINH

BENH QUI DA CO THUOC TIEN

NAT' om phai benh LAC hay DƯƠNG

NAT' om phai benh LAC hay DƯƠNG